

מסכת Baba Metzia

פרק ז'

א. השוכר את הפועלים ואמר להם להשכיהם ולהעריב, מקום שבגעו שלא להשכיהם ושלא להעריב, אין רשי לכוון. מקום שבגעו לזון, יzon. לספק במתיקה, יספק. הכל במנגנון הפטיניה. מעשה ברבי יוחנן בן מתיא שאמר לבנו, צא שכר לנו פועלים. החלק ופסק להם מזונות. וכשבא אצל אביו, אמר לו, בני, אפילו אם אפה עושה להם כסעדה שלא בשותו, לא יצאתי כדי חובתך עמך, שהוא בני אברם יצחק ויעקב. אלא עד שלא יתחילו במלאה צא והוא אמר להם, על מנת שאין לכם עלי אלא בת וקונית בלבד. רבנו שמואל בן גמליאל אומר, לא היה צריכה לומר, הכל במנגנון הפטיניה:

ב. ולאו אוכליין מן התורה. העושה במלחבר לקרקע, בשעת גמר מלאכה, ובתלוש מן הקרקע, עד שלא נגמר מלאכתו, במלחבר שגדולו מן הארץ. ולאו שאין אוכליין. העושה במלחבר לקרקע

**בָּשְׁעָה שֶׁאֵין גַּמֵּר מֶלֶאכָה, וּבְתִלּוֹשׁ מִן הַקְּרָקָע מֵאַחֲר שְׁגָמָרָה
מֶלֶאכָתוֹ, וּבְדָבָר שֶׁאֵין גַּדּוֹלָו מִן הָאָרֶץ:**

ג. **הִיא עוֹשָׂה בַּיּוֹם אָכֵל לֹא בְּרָגְלֵיו, בְּרָגְלֵיו אָכֵל לֹא בַּיּוֹם, אַפְלוּ
בְּכַתְפּוֹ, הַגִּירִי זֶה אָכֵל.** רַبִּי יוֹסֵי בָּרַבִּי יְהוּדָה אָמֵר, עד שְׁיעַשָּׂה
בַּיּוֹם וּבְרָגְלֵיו:

ד. **הִיא עוֹשָׂה בְּתָאָנִים, לֹא יַאֲכֵל בְּעַנְבִּים, בְּעַנְבִּים, לֹא יַאֲכֵל
בְּתָאָנִים. אָכֵל מוֹגָע אֶת עַצְמוֹ עד שְׁמָגִיעַ לְמִקְומֵה הַיְפָות וְאָכֵל.
וְכֵלֵן לֹא אָמָרוּ אֶלָּא בְּשַׁעַת מֶלֶאכָה, אָכֵל מִשּׁוּם הַשְׁבָּב אָבָדָה
לְבָעָלִים אָמָרוּ, פּוֹעָלִים אָכְלִין בְּהַלִּיכָתָן מֵאָפָן לְאָפָן, וּבְחַזִּירָתָן מִן
הַגָּת, וּבְחַמּוֹר כְּשֵׁהִיא פּוֹרְקָתָה:**

ה. **אָכֵל פּוֹעֵל קָשׁוֹת אַפְלוּ בְּדִינָר, וּכֹתֶבֶת אַפְלוּ בְּדִינָר. רַבִּי
אֶלְעֶזֶר חֲסִמָּא אָמֵר, לֹא יַאֲכֵל פּוֹעֵל יְתִיר עַל שְׁכָרוֹ. וְחַכְמִים
מִפְּרִירִין, אָכֵל מַלְמָדִין אֶת הָאָמִם שֶׁלָּא יְהָא רֻעָבָתָן וַיְהָא סָוִתָּם אֶת
הַפְּתַח בְּפָנָיו:**

ו. **קוֹצֵץ אָדָם עַל יָדִי עַצְמוֹ, עַל יָדִי בָּנוֹ וּבְתוֹ הַגְּדוֹלִים, עַל יָדִי
עֲבָדוֹ וּשְׁפַחַתוֹ הַגְּדוֹלִים, עַל יָדִי אֲשֶׁתוֹ, מִפְנֵי שִׁיבָּשׁ בָּהָנוֹ דָעַת. אָכֵל
אֵינוֹ קוֹצֵץ עַל יָדִי בָּנוֹ וּבְתוֹ הַקְּטָנִים, וְלֹא עַל יָדִי עֲבָדוֹ וּשְׁפַחַתוֹ
הַקְּטָנִים, וְלֹא עַל יָדִי בָּהָמָתוֹ, מִפְנֵי שֶׁאֵין בָּהָנוֹ דָעַת:**

ג. השוכר את הפעלים לעשות בגעטו רבעי שלו, הרי אלו לא יאכלו. אם לא הודיעו, פודה ומחייב. נתפרסו עוגליו, נתפתחו חביותיו, הרי אלו לא יאכלו. אם לא הודיעו, מעשר ומחייב:

ה. שומר פרות אוכלין מהלכות מדינה, אבל לא מן התורה. ארבעה שומרים הן. שומר חם, והשואל, נושא שcar, והשוכר. שומר חם נשבע על הכל, והשואל משלם את הכל, ונושא שcar והשוכר נשבעים על השבורה ועל השבואה ועל המתה, ומשלמים את הקדשה ואת הגנה:

ט. זאב אחד, איןו אנס, שני זאים, איןס. רביה יהודיה אומר, בשעת משלחת זאים, אף זאב אחד איןס. שני כלבים, איןו אנס. ידוע הבעל אומר משום רביה מאיר, מרוח אחת, איןו אנס, משמי ריחות, איןס. הלווטים, הרי זה איןס. האריה והדב והנמר והברדלס והנחש, הרי זה איןס. אימתי, בזמן שבאו מאליהם, אבל אם הוליכו למקום גודודי חיה ולוטים, איןו איןס:

י. מטה קדרכה, הרי זה איןס. סגפה ומטה, איןו איןס. עלתה לרائي צוקין ונפלת ומטה, הרי זה איןס. העלה לרائي צוקין ונפלת ומטה, איןו איןס. מטה שומר חם להיות פטור משבועה, והשואל להיות פטור מלשלם, נושא שcar והשוכר להיות פטורין משבועה ומשלם:

יא. כל הפתנה על מה שכתוב בתורה, פגאו ביטל. וכל פגאי שיש מעשה בתחילה, פגאו ביטל. וכל שאפשר לו לקיים בסופו, והתנה עליו מתחילה, פגאו קים: